

MRF 2022.234

Planklagenævnets afgørelse af 29. august 2022, j.nr. 21/10738

Ophævet lokalplan for boligområde i Viby, da lokalplanen ikke opfyldte kravene i planlovens § 15 a til at sikre mod støjbelastning fra jernbane og vej, idet reglerne om støjisolering af bygninger i planlovens § 15, stk. 2, nr. 26, ikke fandt anvendelse.

Aarhus Kommune vedtog i maj 2021 lokalplan 1070 for boligområde ved Bjørnholms Alle i Viby beliggende umiddelbart øst for jernbanen samt tillæg 34 til kommuneplan 2017. For at sikre boligerne mod støj fra jernbanen var opholdsarealer i lokalplanen placeret vest for boligerne. Området var anvendt til erhverv og havde været omfattet af byplanvedtægt nr. 1, Viby Kommune, Fabriks- og industriområde mellem Bjørnholms Allé og jernbanen i Viby, der blev ophævet med lokalplan 1070. Lokalplanens vedtagelse blev påklaget af flere borgere, der bl.a. gjorde gældende, at lokalplanen ikke havde forholdt sig korrekt til støjpåvirkning fra jernbanen i modstrid med planlovens § 15 a om lokalplanlægning af støjfølsom anvendelse i støjplagede områder, og at kommunen havde tilsidesat officialprincippet ved ikke at have oplyst sagen tilstrækkeligt. Kommunen bemærkede hertil, at kommunen havde anvendt de lempede støjvilkår for blandede byfunktioner med henvisning til Miljøstyrelsens vejledning 4/2007 om jernbanestøj. Planklagenævnet (formanden) tog udgangspunkt i, at der efter planlovens § 15 a kun må udlægges støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis lokalplanen kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener. Dette kan ske på to måder. Den ene er, at lokalplanen indeholder en bestemmelse om, at ibrugtagningstilladelse til boliger først kan meddeles, når det er dokumenteret, at de vejledende støjgrænser er overholdt, jf. planlovens § 15, stk. 2, nr. 13, hvor nævnet ikke normalt foretager en

yderligere prøvelse. Den anden er, at der i lokalplanen er fastsat bestemmelser om støjafskærmende foranstaltninger og placering, hvor nævnet prøver, om foranstaltningerne er tilstrækkelige. I dette tilfælde fremgik det af lokalplanredegørelsen, at de vejledende støjgrænser var overskredet, men kommunen havde henholdt sig til de lempede støjkrav for blandede byfunktioner. Planklagenævnet lagde til grund, at den påklagede lokalplan ikke var omfattet af planlovens § 15, stk. 2, nr. 26, for blandede byfunktioner, idet nævnet henviste til, at der efter lokalplanen udelukkende skulle etableres boliger på et område, hvor der i dag er erhvervsbygninger. Det var som følge heraf ikke muligt at opfylde de vejledende støjgrænser ved støjisolering af boligerne, hvorfor lokalplanen blev ophævet som ugyldig. I forhold til klagers indsigelse om utilstrækkelig oplysning af sagen mht. støjvibrationer anførte Planklagenævnet bl.a., ”at nævnet ikke har kompetence til at tage stilling til, om kommunens vurdering af de trafikale forhold er korrekt eller hensigtsmæssig. Nævnets prøvelse er alene en retlig prøvelse. Planklagenævnet finder, at kommunen ikke har handlet i strid med officialprincippet i den konkrete sag, hverken ved ikke at have udarbejdet en helhedsplan for området eller foretaget en undersøgelse af vibrationsniveauet i sagsbehandlingen”. Da planlovens § 15 a var tilsidesat, blev lokalplanen ophævet med bemærkning om, at hvis kommunen igen vil behandle lokalplanforslaget, skal det sikres, at de vejledende støjgrænser på 64 dB på udendørsarealer er overholdt.

Kommentar: Afgørelsen er mht. anvendelse af de lempede støjgrænser efter planlovens § 15, stk. 2, nr. 26, i overensstemmelse med nævnets faste praksis, hvorefter støjisolering af boliger ikke kan anvendes, når en lokalplan udlægger et erhvervsområde til boliger, jf. f.eks. **MRF 2021.68 Pkn** og **MRF 2021.145 Pkn**. Planklagenævnets bemærkning vedrørende prøvelse af sagens oplysning er derimod mindre overbevisende, da nævnet efter fast praksis prøver, om betingelserne i planlovens § 15 a er opfyldt, og på den måde indirekte undersøger sagens oplysning, som det også skete i denne sag. Dette rejser imidlertid to spørgsmål, som ikke indgik i sagen. Det ene er, om der er krav om miljøvurdering, når der placeres boliger i støjplagede områder, hvor det af lokalplanredegørelsen i denne sag fremgår, at der var foretaget rimeligt grundige undersøgelser af støj, hvilket i sig selv tyder på, at det ikke var tilstrækkeligt med den screening efter miljøvurderingslovens § 10, som fremgår af

MRF 2022.234

lokalplanen, men at der var behov for en miljøvurdering af lokalplanen. Dette kunne dog ikke prøves, da klagefristen over screeningsafgørelsen var udløbet ved lokalplanens vedtagelse. Det andet spørgsmål, som generelt forbigås i sager om planlovens § 15 a, er de støjhandlingsplaner, som kommunerne skal vedtage for, hvordan bl.a. vej- og jernbanestøj imødegås som en del af den danske implementering af EU's direktiv 2002/40 om støjvurdering i bekendtgørelse 2017/1065. Kommunerne udarbejder sådanne støjhandlingsplaner, men ud over at sende støjhandlingsplanen til Miljøstyrelsen, er det noget uklart, hvad støjhandlingsplanen skal bruges til, og hvorfor den ikke indgår i sager om planlovens § 15 a.

Afgørelse i klagesag om Aarhus Kommunes endelige vedtagelse af lokalplan nr. 1070 Boligområde ved [A1] i Viby

21/10738

Aarhus Kommune vedtog den 12. maj 2021 forslag til lokalplan nr. 1070, Boligområde ved [A1] i Viby endeligt.

En gruppe beboere i området har klaget over planvedtagelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om lokalplanen er i overensstemmelse med planlovens § 15 a, stk. 1.
- Om kommunen i forbindelse med planvedtagelsen har overholdt officialprincippet.

Planklagenævnet ophæver lokalplanen. Det betyder, at lokalplanen ikke længere gælder.

Indhold

1. Sagens oplysninger 3
 - 1.1. Lokalplanen. 3
 - 1.2. Klagen og bemærkningerne hertil 3
2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse. 3
 - 2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse. 3
 - 2.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence. 3
 - 2.1.2. Planklagenævnets prøvelse. 3
 - 2.2. Planlægning på støjbelastet areal 3
 - 2.2.1. Klagen. 3
 - 2.2.2. Generelt om planlovens § 15 a. 4
 - 2.2.3. Grænseværdier for jernbanestøj og -vibrationer 5
 - 2.2.4. Planklagenævnets vurdering. 7
 - 2.3. Beslutningsgrundlaget for lokalplanen. 9
 - 2.3.1. Klagen. 9
 - 2.3.2. Generelt om officialprincippet 9
 - 2.3.3. Planklagenævnets vurdering. 9
3. Afsluttende bemærkninger 10

1. Sagens oplysninger

1.1. Lokalplanen

Sagen vedrører lokalplan nr. 1070 Boligområde ved [A1] i Viby (https://dokument.plandata.dk/20_9424368_1622731722597.pdf).[1] Formålet med planen er at muliggøre etableringen af etageboliger, opholdsarealer og grundejerforening indenfor planområdet.

Planområdet ligger i Viby J omgivet af bymæssig bebyggelse.

Området indeholder i dag erhvervsbygninger i form af store og lidt mindre bygningsvolumener med lave saddeltage med parkerings- og oplagsarealer.

1.2. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 22. september 2021.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

2.1.1. Generelt om Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.[2]

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige retsgrundsætninger.

2.1.2. Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har foretaget en prøvelse i forhold til alle klagepunkter i sagen. De bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2.2. Planlægning på støjbelastet areal

2.2.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at kommunen ikke har forholdt sig korrekt til lokalplanområdets påvirkning af støj fra den nærliggende jernbane, hvilket er i strid med planlovens § 15 a.

Klageren påpeger i denne forbindelse, at 'mini-torvene' på den østlige del af den planlagte bebyggelse, der fremgår af lokalplanen, må forventes at blive anvendt til ophold.

Kommunens bemærkninger til klagen

Aarhus Kommune bemærker, at der forud for lokalplanens vedtagelse er udført beregninger af støjbelastningen fra jernbane og vej.

Kommunen bemærker, at den har vurderet det er i overensstemmelse med gældende praksis at inddrage ubestemtheden af beregningerne ved vurderingen af, om grænseværdierne for støj er overholdt.

Kommunen bemærker desuden, at der af Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/2007 og af Tillæg til vejledning nr. 1/1997: Støj og vibrationer fra jernbaner, fremgår muligheder for, at der i områder for blandede byfunktioner kan ske fravigelse af årsmiddelværdierne for støjpåvirkning fra hhv. trafikstøj og støj fra jernbaner i områder.

2.2.2. Generelt om planlovens § 15 a

En lokalplan må kun udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis planen kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener, jf. planlovens § 15 a, stk. 1. Dette skal ske med bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger m.v., jf. § 15, stk. 2, nr. 13, 23 og 26.

Reglerne skal forhindre, at der ved lokalplan tillades opført eksempelvis boliger i et område, der er belastet med støj fra erhvervsvirksomheder, vejtrafik m.v. Reglerne sikrer samtidig de eksisterende virksomheder mod at blive presset væk af boliger. Bestemmelsen udgør et planlægningsforbud, som dog kan fraviges, hvis der sikres mod støjgener i overensstemmelse med § 15 a, stk. 1, som henviser til § 15, stk. 2, nr. 13, 23 og 26.

Med "støjbelastede arealer" menes arealer, hvor Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for den pågældende anvendelse ikke kan overholdes uden etablering af afskærmningsforanstaltninger. Miljøstyrelsen har fastsat forskellige grænseværdier for bl.a. vejstøj, virksomhedsstøj og jernbanestøj.

Med "støjfølsom anvendelse" menes bl.a. anvendelse til boliger.

En lokalplan kan indeholde bestemmelser om afskærmningsforanstaltninger i form af anlæg af beplantningsbælte, støjvold, mur og lignende som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse eller ændret anvendelse af et ubebygget areal, jf. § 15, stk. 2, nr. 13.

En lokalplan kan desuden indeholde bestemmelser om isolering af eksisterende boligbebyggelse mod støj, jf. § 15, stk. 2, nr. 23.

En lokalplan kan endvidere indeholde bestemmelser om isolering mod støj af ny boligbebyggelse i eksisterende boligområder eller områder for blandede byfunktioner, jf. § 11 b, stk. 1, nr. 2, jf. § 15, stk. 2, nr. 26. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de lempede støjkrav i vejstøjvejledningen og 2007-tillægget til vejledningen om støj og vibrationer fra jernbaner.[3]

Som følge af den brede formulering af § 15, stk. 2, nr. 13, kan der ifølge praksis ikke stilles krav om, at støjhensynet skal varetages på en bestemt måde. Bestemmelser, der på anden vis sikrer tilstrækkeligt lavt støjniveau, og således f.eks. giver muligheder for anvendelse af teknik, der ikke er kendt ved lokalplanens vedtagelse, og som ikke er en afskærmning eller isolering af eksisterende eller ny boligbebyggelse, er derfor ikke i strid med planloven. Det er således i praksis anset for tilstrækkeligt, at lokalplanen indeholder en bestemmelse om, at udnyttelsen af lokalplanområdet kun kan ske under overholdelse af Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier.[4] Kravet skal i så fald være udtrykkeligt formuleret som en betingelse for ibrugtagning.[5]

Når en kommune vælger at overholde planlovens § 15 a, stk. 1, ved at fastsætte lokalplanbestemmelser, som nærmere fastlægger en støjafskærmnings udformning, placering og karakter, skal disse nærmere krav til støjafskærmningen imidlertid være egnede til at sikre, at de vejledende støjgrænseværdier kan overholdes.[6]

2.2.3. Grænseværdier for jernbanestøj og -vibrationer

Miljøstyrelsen har udarbejdet vejledende grænseværdier for støj fra jernbaner. Disse grænseværdier fremgår af Miljøstyrelsens vejledning nr. 1/1997, Støj og vibrationer fra jernbanen og af tillægget til denne fra juli 2007.[7]

Grænseværdien for den maksimale støjpåvirkning

Der er i vejledningen fastsat et krav om en minimumsafstand fra ny bebyggelse til nærmeste jernbanespor midte på 50 meter. Minimumsafstanden kan fraviges såfremt det sikres, at den maksimale støjpåvirkning ikke overstiger 85 dB og at vibrationsniveauet ikke overskrider 75 dB (KB-vægtet acceleration).

Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålinger har udarbejdet Orientering nr. 44 Revision 1,[8] om støjmålinger af trafikstøj fra veje og jernbaner, hvoraf det af afsnit 1 fremgår, at

"Ubestemtheden på resultatet skal angives, men der er ikke tale om, at ubestemtheden på beregningerne kommer den støjende part "til gode" i planlægningsmæssige sager. En grænseværdi i et punkt er ikke overholdt, hvis det beregnede resultat er større end grænseværdien."

Årsmiddelgrænseværdien for jernbanestøj

Der er i tillægget til jernbanestøjvejledningen fastsat en vejledende grænseværdi for jernbanestøj for bl.a. boligområder på 64 dB.[9]

Denne grænseværdi skal ligeledes være overholdt over alt i området – både ved facader og på udendørs opholdsarealer.

Tillægget til jernbanestøjvejledningen skelner mellem bl.a.:

1. Grænser for støj fra forbi kørende tog til planlægningsbrug
2. Grænser for støj fra andre jernbaneaktiviteter end forbi kørende tog

Af tillægget til jernbanestøjvejledningen fremgår følgende i forhold til førstnævnte kategori:

Områder udlagt til boligformål, herunder også institutioner med eller uden overnatning, skoler og andre undervisningsbygninger, børnehaver o.l., samt hospitaler og pleje- og behandlingshjem, skal sikres et støjniveau fra forbi kørende tog, som ikke overskrider 64 dB.

[...]

For bydelsparker og udendørs opholdsarealer gælder som for boligområder, at de bør sikres et støjniveau på under 64 dB. Bydelsparker kan evt. være udpeget som stilleområder, hvilket bør motivere et lavere niveau.[10]

De vejledende grænseværdier for støj fra forbi kørende tog er herefter:

Områdetype	Lden
Rekreative områder i det åbne land, sommerhusområder, campingpladser ol.	59 dB
Boligområder, børnehaver, vuggestuer, skoler og undervisningsbygninger, plejehjem, hospitaler ol. Desuden kolonihaver, udendørs opholdsarealer og bydelsparker.	64 dB
Indendørs i sove- og opholdsrum med åbne vinduer	52 dB
Hoteller, kontorer mv.	69 dB

Anvendelsesområdet for støjkrav nævnt i vejledningen i forbindelse med planlægning for nye boliger i eksisterende støjbelastede byområder er sammenfaldende med anvendelsesområdet for planlovens § 15, stk. 2, nr. 26.

Grænseværdien for jernbanestøj i boligområder kan fraviges i forbindelse med ønske om byfornyelse eller vitalisering af eksisterende boligområder eller områder for blandede byfunktioner i bymæssig bebyggelse. Denne fravigelse forudsætter dog at

"Alle udendørs områder, der anvendes til ophold i umiddelbar tilknytning til boligerne har et støjniveau, der er lavere end 64 dB. Det samme gælder områder i nærheden af boligen, der overvejende anvendes til færdsel til fods (for eksempel gangstier, men ikke fortove mellem bolig og vej), og

Udformningen af boligernes facader sker, så der er et støjniveau på højst 52 dB2 indendørs i sove- og opholdsrum med åbne vinduer (for eksempel med særlig afskærmning udenfor vinduet, eller særligt isolerende konstruktioner), samt

Boligerne orienteres, så der så vidt muligt er opholds- og soverum mod boligens stille facade og birum mod jernbanen." [11]

2.2.4. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder indledningsvist, at anvendelsesområdet for de lempede grænseværdier nævnt i tillægget til vejledningen om støj og vibrationer fra jernbaner fra 2007 i forbindelse med planlægning for nye støjisolerede boliger i eksisterende støjbelastede byområder skal ses i sammenhæng med muligheden for at stille krav om isolering mod støj af ny boligbebyggelse, jf. planlovens § 15, stk. 2, nr. 26.

Nævnet finder således, at lovgiver har gjort op med, i hvilke situationer de foranstaltninger, der er omfattet af planlovens § 15, stk. 2, nr. 26, må benyttes for at forebygge støjgener for beboere mv. Hvis en lokalplan fastsætter eller forudsætter, at disse foranstaltninger anvendes i et videre omfang, vil det indebære en omgåelse af planlovens bestemmelser om disse typer af foranstaltninger.

Det følger af planlovens § 15 a, stk. 1, at en lokalplan kun må udlægge støjbelastede arealer til støjfølsom anvendelse, hvis planen med bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger mv., jf. planlovens § 15, stk. 2, nr. 13, 23 og 26, kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener.

Vibrationspåvirkning

Byggemodning af grunden ændrer jordbundsforholdene og ændrer dermed vibrationers forplantning i undergrunden, hvilket øger usikkerheden ved beregning af vibrationspåvirkningen. Det fremgår også af lokalplanens § 11, stk. 3, at det skal sikres, at Miljøstyrelsens vejledende grænseværdi ikke overskrides. Derudover er den påkrævede afstand til skinnerne baseret på målinger i nærområdet.

Vibrationer er ikke omfattet af planlovens § 15 a, stk. 1. Vibrationer er derfor udelukkende relevant i forhold til fravigelsen af afstandskravet i vejledning nr. 1/1997 på 50 m.

Planklagenævnet finder, at lokalplanen indeholder de fornødne bestemmelser til sikring af vibrationshensynet. Nævnet lægger herved vægt på kravet i lokalplanens § 11 om at sikre, at grænseværdien på 75 dB er overholdt. Nævnet lægger ligeledes vægt på, at der i bestemmelsen er fastsat en mindsteafstand på 25 m til nærmeste spormidte baseret på vibrationsmålingerne foretaget i forbindelse med lokalplan nr. 847.

Støjpåvirkningen

Miljøstyrelsen har fastsat kriterier om, at der i forbindelse med byggeri indenfor 50 m af jernbaner skal sikres, at den maksimale støjpåvirkning ikke overskrider en grænseværdi på 85 dB. Miljøstyrelsen har desuden fastsat en grænseværdi for årsmiddelværdien for jernbanestøj i boligområder på 64 dB.

Planklagenævnet finder, at der i den konkrete sag ikke er tale om et eksisterende boligområde eller et område med blandede byfunktioner, som nævnt i planlovens § 15, stk. 2, nr. 26.

Planklagenævnet lægger herved vægt på, at der efter lokalplanen udelukkende skal etableres boliger på et område, hvor der i dag er erhvervsbygninger.

Planklagenævnet finder derfor, at lokalplanen ikke indeholder de fornødne bestemmelser til sikring af støjhensynet. Nævnet lægger herved vægt på, at beregninger foretaget for punkter i planområdet viser en maksimal støjpåvirkning på 90 dB og en årsmiddelværdi ved flere punkter på facaden mod jernbanen på over 64 dB, hvorfor grænseværdierne er overskredet, jf. Miljøstyrelsens Orientering nr. 44 Revision 1.

Lokalplanen lider derfor at en væsentlig retlig mangel og er dermed ugyldig.

2.3. Beslutningsgrundlaget for lokalplanen

2.3.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at kommunen ikke har udarbejdet en helhedsplan for hele lokalplanområdet og de omkringliggende områder

Planklagenævnet har forstået det som en klage over kommunens opfyldelse af officialprincippet.

Det fremgår desuden af klagen, at kommunen ikke har opfyldt officialprincippet med hensyn til lokalplanområdets påvirkning af vibrationer fra trafikken på den nærliggende jernbane.

Kommunens bemærkninger til klagen

Aarhus Kommune bemærker, at der i planlægningsituationer typisk anvendes beregninger, der om nødvendigt kan suppleres med målinger i forbindelse med det konkrete byggeri. Kommunen bemærker desuden, at dette skyldes, at undergrunden ændres i forbindelse med byggemodning af byggegrunden. Såfremt grænseværdierne ikke kan overholdes vil bygherren skulle indarbejde vibrationsdæmpning i konstruktionen.

Kommunen bemærker desuden, at der i forbindelse med udarbejdelsen af lokalplan nr. 847, der er placeret mellem de to områder omfattet af lokalplan nr. 1070, blev udført vibrationsmålinger. Disse målinger viste, at grænseværdien for vibrationer var opfyldt 24 meter fra nærmeste spor. Da bebyggelsen muliggjort af lokalplan nr. 1070 er placeret mere end 25 meter fra nærmeste spor og da målingerne stammer fra området mellem de to områder omfattet af lokalplan nr. 1070, har kommunen lagt disse målinger til grund for afgørelsen.

2.3.2. Generelt om officialprincippet

Kommunen skal ved behandlingen af et lokalplanforslag overholde almindelige forvaltningsretlige principper.

Det er et grundlæggende forvaltningsretligt princip, at kommunen selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, skal fremskaffe de nødvendige oplysninger om en sag eller sørge for, at private (typisk parten eller parterne i en sag) medvirker til oplysning af sagen. Dette princip kaldes officialprincippet eller undersøgelsesprincippet. Princippet sikrer, at der er et tilstrækkeligt faktisk og retligt grundlag for afgørelsen. Overholdelsen af princippet er derfor generelt af væsentlig betydning for en afgørelses lovlighed og rigtighed. Kravene til oplysning af faktum kan dog ikke præciseres generelt, og de er i vid udstrækning skønsmæssige.

2.3.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet ikke har kompetence til at tage stilling til, om kommunens vurdering af de trafikale forhold er korrekt eller hensigtsmæssig. Nævnets prøvelse er alene en retlig prøvelse.

Planklagenævnet finder, at kommunen ikke har handlet i strid med officialprincippet i den konkrete sag, hverken ved ikke at have udarbejdet en helhedsplan for området eller foretaget en undersøgelse af vibrationsniveauet i sagsbehandlingen.

Nævnet lægger herved vægt på, at jordbundens karakter, som også anført af kommunen, ændres i forbindelse med byggemodningen, hvorfor en retvisende beregning af forventet vibrationspåvirkning vil være besværliggjort forud for opførelsen. Desuden lægger nævnet vægt på, at det fremgår af tidligere beregninger fra kilen mellem de to delområder, at kravet forventes at kunne overholdes, ligesom det er et krav, at bl.a. vibrationskravet i lokalplanens § 11 er overholdt forud for ibrugtagning af byggeriet.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet ophæver Aarhus Kommune afgørelse af 12. maj 2021 om vedtagelse af lokalplan nr. 1070, Boligområde ved [A1] i Viby.

Planklagenævnet gør opmærksom på, at hvis kommunen behandler planforslaget igen, skal dette ske i overensstemmelse med følgende:

Da det fremgår af lokalplanen at de 4 'mini-torve' skal indrettes med byinventar til ophold og derfor udgør udendørs opholdsarealer, skal kommunen sikre, at støjniveauet på de 4 'mini-torve' på østsiden af det planlagte byggeri ligeledes overholder grænseværdien på en årsmiddelværdi på 64 dB, jf. Miljøstyrelsens Tillæg til vejledning nr. 1/1997: Støj og vibrationer fra jernbaner.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.^[12] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

[1] Planerne kan søges frem på plandata.dk: <http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>
(<http://kort.plandata.dk/searchlist/#/>).

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Miljøstyrelsens vejledning nr. 4/2007 om støj fra veje og tillæg til vejledning nr. 1/1997: Støj og vibrationer fra jernbaner.

[4] Naturklagenævnets afgørelse af 4. november 1999, gengivet i KfE 2000.135.

[5] Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 12. februar 2014 i sagen [NMK-33-00953](https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/2d554fa8-ddaf-406a-9f55-a26191d871a3?highlight=NMK-33-00953)
(<https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/2d554fa8-ddaf-406a-9f55-a26191d871a3?highlight=NMK-33-00953>).
Afgørelsen kan læses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneneshus.dk/> (<https://pkn.naevneneshus.dk/>). Se også [20/06379](https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/810d87e2-397e-4fb0-98f4-5667435074f6?highlight=20%2F06379) (<https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/810d87e2-397e-4fb0-98f4-5667435074f6?highlight=20%2F06379>).

[6] Planklagenævnets afgørelse af 17. august 2020 i sagsnr. [19/05991](https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/f132c92e-5984-47ae-b585-493bdcbce912e?highlight=19%2F05991)
(<https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/f132c92e-5984-47ae-b585-493bdcbce912e?highlight=19%2F05991>).
Afgørelsen kan ses på afgørelsesportalen: <https://pkn.naevneneshus.dk/> (<https://pkn.naevneneshus.dk/>).

[7] Miljøstyrelsens vejledning nr. 1/1997 om støj og vibrationer fra jernbaner og Tillæg til vejledning nr. 1/1997: Støj og vibrationer fra jernbaner.

[8] Miljøstyrelsens Referencelaboratorium for Støjmålingers Orientering nr. 44 Revision 1
https://referencelaboratoriet.dk/metodeliste/2012_Referencelaboratoriet_Orientering_44_Rapportskabelon_til_Miljoemaaling-ekstern_stoej.pdf
(https://referencelaboratoriet.dk/metodeliste/2012_Referencelaboratoriet_Orientering_44_Rapportskabelon_til_Miljoemaaling-ekstern_stoej.pdf).

[9] Miljøstyrelsens Tillæg til vejledning nr. 1/1997: Støj og vibrationer fra jernbaner.

[10] Miljøstyrelsens Tillæg til vejledning nr. 1/1997: Støj og vibrationer fra jernbaner afsnit 1.1.1.

[11] Tillæg til vejledningens afsnit 1.1.2.

[12] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

Sag:

21/10738

Dato:

29. august 2022.

Emner:

Planloven, retlig (...)

Highlight: Vis/skjul highlight

